

ANKETA

Zdravje, sneg, ceste...

29. november. Praznik republike. Letos mi-
neva 35 let od drugega zasedanja Avnoja.
Dan, ko smo še posebej ponosni na svojo do-
movino, dan, ko smo še posebej srečni, da
živimo v svobodni, socialistični, neuvrščeni
Jugoslaviji.

29. november. Vsako leto ob tem prazniku
slavimo številne delovne zmage. Z njimi hi-
timo k še hitrejšemu napredku. Odpiramo
nove tovarne, nove ceste, nove vrtce ... Sre-
ni in veseli smo ob takih pridobitvah, ki smo
jih zgradili s skupnimi napori in ki nam bo-
do prinesli še boljši jutri.

29. november. Letos je bila to sredo. Pra-
znična sredo. Praznični četrtek. Za mnoge je
bil tudi petek prazničen. Pa še sobota in ne-
delja. Za marsikoga je bilo to pet prostih dni.
Dovolj časa za proslavljanje našega največ-
jega praznika. Nekateri so ga praznovali do-
ma, drugi na morju, tretji na smučeh na tu-
jih smučiščih. In kje vem še vse.

Vse to nam pomeni 29. november — praz-
nik republike. Tudi letos ni bilo nič drugače
kot prejšnja leta. Spet smo bili veseli, sre-
ni, razigrani, zadovoljni, da smo lahko praz-
novali 29. november v miru, svobodi, da ži-
vimo tako dobro kot živimo. In to kljub te-
mu, če smo še pred nekaj dnevi godrnjali,
ko se je podražil bencin, če se moramo voziti
po raznih obvozih v kolonah, ki se premikajo
s polževo hitrostjo, če je tako kot običajno
na predpraznični dan ponekod zmanjkalo
kruha, če nismo zadovoljni s tem in onim.
Malce potožimo in ponergamo, toda vendar-
le smo srečni s svojim načinom življenja.

**BRALCEM
IN SODELAVCEM
JAVNE TRIBUNE
ISKRENO ČESTITAMO
ZA 29. NOVEMBER —
DAN REPUBLIKE**

Vsak si ob prazniku želi kaj posebnega.
Skušali smo zvedeti v naključni predpraznični
anketi, kaj si želijo štirje občani — tako
v zasebnem kot v javnem življenju. Povedali
so:

FRANC POGAČNIK, upokojenec: »Kaj si
naj bi drugega želel kot čimveč zdravja. Se-
le ko je človek bolan ve, koliko mu zdravje
pravzaprav pomeni. In če je zdravje, potem
se da marsikaj narediti.

Po drugi strani pa si želim, da bi končno
spet lahko hodil po lepo urejenih cestah, kaj-
ti dovolj mi je že vseh teh razkopanih cest,
pa raznih obvozov, jarkov vsepovsod. Saj
vem, da se cest drugače ne da narediti, pa
kljub temu ... Sicer pa želim vsem šiškar-
jem veliko sreče.

JOŽE PLEŠEC, dijak: »Ko bi vsaj padel
sneg in bi se začela zimska smučarska sezo-
na. Sem namreč navdušen smučar in komaj
čakam, da bom lahko začel smučati. Pa uspeh
v šoli si seveda tudi želim, čeprav vem, da
bo ta odvisen predvsem od moje volje za
učenje.

Ko bi imeli mladi v Ljubljani več možno-
sta za zabavo, tudi ne bi bilo napačno. Sta-
nje, kakršno je sedaj, ni prav zadovoljivo.

DRAGA JEZERŠEK, upokojenka: »Zdrav-
je je glavni cilj vsakega človeka, tako tudi
mene. Vse ostalo pride potem.

Ko bi v Ljubljani čimprej zgradili vse te
ceste, ki so sedaj razkopane, bi bilo zelo raz-
veseljivo. Saj človek nikamor več ne pride. Z
osebnim avtomobilom sploh ne, je hitreje z
mestnim avtobusom. Želim si, da bi bili ljud-
je zadovoljni in da bi bilo čimmanj raznih
nesreč.

ANICA ZIGON, komercialist: »Predvsem
si želim, da bi se pozdravil oče, ki je sedaj
zelo bolan.

V Ljubljani marsikaj delamo, toda obču-
tek imam, da se stvari prepočasi zboljšujejo.
Če bi lahko pospešili tempo izboljševanja raz-
mer v Ljubljani, bi bila to vsekakor velika
pridobitev za Ljubljančane.

Taborniški odred BELI BOBER

Tako še nismo delali!

Že več let deluje v sklopu Zveze tabornikov občine Šiška poleg drugih taborniških odredov TO Beli bober. Svoje prostore ima v KS Šentvid, sedež pa na gimnaziji v Šentvidu. Največ članov ima v osnovnih šolah v Šentvidu, na osnovni šoli Ivan Novak-Očka na Brodu ter na gimnaziji v Šentvidu.

Do sedaj verjetno povprečnemu krajanu ni bilo znano ime našega odreda, za kar smo tudi največ krivi sami, saj smo do sedaj skrbeli le za delo znotraj odreda. Z letošnjim letom pa smo si začrtali novo pot, pot, ki naj bi nam prinesla več novega članstva, saj že nekaj let stagniramo na številki okrog 100 članov. Za nov način dela je bila potrebna nekakšna kolektivizacija članstva, predvsem starejšega in enakovredno delo prav vseh, kar je bila največja napaka iz prejšnjih let, saj je delalo pravzaprav le nekaj članov. Že v prvih dveh mesecih letošnjega leta, se pravi v septembru in oktobru, so se pojavili prvi rezultati, kot na primer uspešen izlet na Vršič in v dolino Trente, uspela razstava na gimnaziji in drugo.

Za uspehe odreda pa je precej zaslužna propagandna komisija, ki deluje že več kot dve leti.

Skušali smo pripraviti glasilo, ki bi podrobneje govorilo o delu v odredu, o akcijah, ki smo jih in ki jih bomo izvedli ...

Že prav kmalu smo prišli na pravo idejo: skušali se bomo povezati z neko OZD v naši občini, ki nam bi bila pripravljena tiskati glasilo, za protiuslugo pa bi bila v Bobru tudi njihova reklama. Vse to bi nedvomno mnogo prispevalo h kvaliteti glasila.

In glej! Že na prvo prošnjo smo dobili pozitiven odgovor. Delavci v delovni organizaciji Dekorativna so našli pravo mero razumevanja za nas tabornike. Kmalu je tudi izšla prva številka, tiskana v Dekorativni. Bralci so bili navdušeni. Prispevki za objavo so kar deževali v uredništvo, tako da smo bili resnično že skoraj na konju.

Izšla je druga, tretja — dvojna številka. Prepričani smo bili v uspeh in smo poslali glasilo na Zvezo tabornikov občine in na Zvezo tabornikov Slovenije, da nam ga ocenijo. Ko smo dobili v roke prvi številki Tabora (glasilo ZTS) in Štora (glasilo ZTO), skoraj nismo mogli verjeti svojim očem. V obeh glasilih so se kar vrstile laskave ocene.

Mitja Merjasec

Alkoholizem — gospodarski problem

Pogubni hlapi

Na splošno lahko trdimo, da je za delovne organizacije alkoholizem tako hud problem, da ga moramo reševati iz čisto humanih, pa tudi ekonomskih razlogov.

K širjenju alkoholizma prispevajo tudi zmotna stališča o koristnosti alkohola: varljivi občutek moči, vrljiva toplota, varljiva potencia itd. V resnici pa je ravno nasprotno. Predvsem pa je ogromna gospodarska škoda zaradi negativnega vpliva alkohola na proizvodnost dela.

Dejavniki, od katerih je odvisna delovna učinkovitost, so: zainteresiranost za delo in njegove rezultate, ljubezen do dela, zbranost, hitrost, hitro reagiranje, visoka stopnja duševno-mišične usklajenosti, vztrajnost, točnost, ekonomska motivacija itd. Alkoholiziranost pa negativno vpliva na vse našete dejavnike, ki pogosto optimalno produktivnost.

Znanstveno je dokazano, da že zelo majhne količine alkohola v krvi motijo refleksno reagiranje v procesu presoje in odločanja, skratka duševne in mišične funkcije so načete že pri zelo majhnih koncentracijah. Čim bolj je kakšno delo zamotano, tem bolj je alkohol škodljiv. Vidne posledice alkoholizma med člani kolektiva se kažejo v zamujanju službe, predčasnem odhajanju z dela, kratkih dopustih, »plavih« ponedeljkih, pogostem bolniškem staležu, motnjah v medsebojnih odnosih itd. Ekonomsko gledano: katastrofalni rezultati. V družbenem sektorju je na dan 127.000 izostankov z dela v Jugoslaviji, od tega 68.000 delavcev zaradi posrednih ali neposrednih posledic alkoholizma in alkoholiziranosti. Tako izgubimo na leto v državi 25 milijonov delovnih dni — v družbenem sektorju (po podatkih iz referata na 19. mednarodnem seminarju o preprečevanju in zdravljenju alkoholizma v Beogradu).

Reprezentančni alkoholni bifeji v pisarnah vodilnih delavcev onemogočajo zahteve po treznosti pri delu. V delovnih organizacijah so do popivanja in alkoholizma pretirano strpni.

Največja nevarnost: alkoholizem med mladino! Alkoholizirani starši uvajajo otroke v alkoholizem. 5% alkoholikov med mladimi, do 40 odstotkov otrok iz družin alkoholikov se vdaja alkoholizmu! Bolan ni samo alkoholik, temveč tudi njegova družina in delovna skupina.

Alkoholizem je pri mladih še posebej usoden. Onemogoča normalno zorenje mladega človeka, ne pridobi niti delovnih navad niti čustvene zrelosti, ki je to za poznejše življenje. Dejstvo je, da je pri nas 15 odstotkov odraslih moških alkoholikov in da naslednjih 15 odstotkov pije toliko, da jih že lahko uvrstimo med resne kandidate za alkoholike. Za ženske še nimamo točnih podatkov.

Pri nas so na primer, znane »lažne« diagnoze: motnje na prebavilih, na jetrih, rane na želodcu, celo rakasta obolenja itd. V resnici pa je primarna diagnoza »alkoholizem«, posledice pa so tisto, kar piše zgoraj. Koliko ločitev zakonov, koliko uničenih družin, koliko invalidsko upokojenih, koliko izgubljenih talentov — vse to na škodo družbe, ki je to v raznih oblikah financirala in ki pokriva izgube zaradi nedoseganja norm, letnih planov, planiranega izvoza itd.

In rešitev? Sistem družinskega zdravljenja. Kompleksna socialno-psihiatrska obravnava alkoholika. Rehabilitacija bolnika v družini, v poklicu in v družbi. Še bolj kot zdravljenje pa — preprečevanje alkoholizma, zlasti med mladino! Zlasti mladini moramo dati možnosti za udejstvovanje v vseh mogočih športih, izletih, plesu brez alkohola, tehničnih in drugih krožkih in taborništva ...

Dr. Z. Voglar